

Doteky Tvých Řas

Daniel Hůlka

Doteky tvých řas,
povzdech, jenž se smál,
jsou tu se mnou zas,
konejší mě dál.

Tu tvář plnou kouzel
jsem zpaměti znal,
teď podobu ztrácí,
toho jsem se bál.

Vyrval mi ji čas.
Doteky tvých řas
cítím, cítím dál.

Tolik dlouhých let
dělí, lásko, nás,
tvář tvou uvidět,
usínal bych snáz.

Slib věrnosti stálé!
Už nevím, jak zněl.
Kdo komu co slíbil
a kdo zapomněl?

Čas to všechno vzal,
povzdech, jenž se smál
cítím, cítím dál,
cítím, cítím dál...